

Návštěva

Pan Sova byl doma.

„To je ale krása,

sedět doma u krbu

a dívat se do ohně,“ liboval si.

„Venku fičí studený vítr

a sype se sněh.

Udělám si k večeři něco teplého!“

A těšil se na horkou

hráškovou polévku

a na topinku s máslem.

Vtom uslyšel rámus a rány
na domovní dveře.

„Kdo je tam venku?

Kdo mi teď v noci

bouchá a tluče na dveře?“

lekl se pan Sova.

A otevřel.

Ale za dveřmi

nikdo nebyl.

Jenom vichr a mráz.

Pan Sova se zase posadil ke krbu.

Zvenku se ozval ještě větší rámus.

„Kdo to jen může být?“

divil se pan Sova.

„Kdo mi mlátí do dveří

v téhle ošklivé noci?“

A otevřel.

Ale za dveřmi
nikdo nebyl.
Jenom víchr a mráz.
„Aha, to chudinka Zima
mi klepe na dveře,“
řekl si pan Sova.
„Asi by se ráda
posadila u ohně.
Udělám dobrý skutek
a pozvu ji dál.“

Pan Sova otevřel dveře dokořán.
„Pojď dál, Zimo,“ řekl.
„Posad' se na chvíli,
ať se ohřeješ.“

Zima vešla do domu.
Přímo tam vrazila!
Ledový vichr odhodil
pana Sovu na zeď.

Zima se prohnala po pokoji.
Sfoukla oheň v krbu.
Pěkná návštěva!